

PROSTŘEDNICTVÍM DATOVÉ SCHRÁNKY

Krajský soud v Ostravě

Havlíčkovo nábřeží 34
728 81 Ostrava

Ke sp. zn.: **KSOS 37 INS 10134 / 2016**

V Praze dne 13. července 2022

Dlužník: **Vítkovice Power Engineering, a.s.**, IČ: 268 23 357,
se sídlem Štramberská 2871/47, 703 00 Ostrava

insolvenční
správce dlužníka: **Mgr. Bc. David Vandrovec**, IČ: 699 08 664,
se sídlem Tehovská 1237/25, 100 00 Praha 10

Věřitel č. 388: **Česká exportní banka, a.s.**, IČ: 630 78 333,
se sídlem Vodičkova 701/34, 111 21 Praha 1,
zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze,
v oddíle B, vložce 3042,

Právně zastoupen: **JUDr. Pavlem Kormanem**, advokátem ev. č. ČAK 18 405

vykonávajícím advokacii jako společník
KORMAN LEGAL, advokátní kancelář, s.r.o.
se sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1

Návrh dle § 203 odst. 5 InsZ

Přílohy:
- dle textu

I.

Vykonatelná zapodstatová pohledávka

1. Věřitel vyzval insolvenčního správce dlužníka výzvou z 20. 10. 2016 k tomu, aby mu jako pohledávku za majetkovou podstatou dlužníka uhradil částku 120 000 EUR („**Předmětná pohledávka**“).
2. Rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6.5.2021, č. j. 12 VSOL 37/2021-75, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. května 2020 č. j. 18 ICM 2730/2017-26 („**Rozsudek o pořadí**“), bylo pravomocně určeno, že

„Pohledávka věřitelky č. 388 Česká exportní banka, a. s. uplatněná ve výši 120 000 EUR u dlužnice VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a. s. postupem podle § 203 insolvenčního zákona dne 20. 10. 2016 je co do pořadí pohledávkou za majetkovou podstatou.“

3. Rozsudek o pořadí nabyl právní moci dne 8.6.2021.

Důkaz: - Rozsudkem o pořadí (soudu znám z úřední činnosti, případně nechť jej soud opatří)

4. Z odůvodnění Rozsudku o pořadí plyne, že Předmětná pohledávka je pohledávkou s pořadím podle § 168 odst. 2 písm. b) InsZ.
5. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 4.1.2022, který nabyl právní moci 3.2.2022, č.j.: 16 C 159/2019-149 („**Rozsudek o pravosti a výši**“), bylo rozhodnuto, že je insolvenční správce dlužníka povinen uhradit Věřiteli na Předmětnou pohledávku částku 120 000 EUR, a dále je povinen uhradit Věřiteli k rukám jeho právního zástupce na nákladech řízení částku 244.775,90 Kč. Rozsudkem o pořadí a výši tak bylo rozhodnuto o pravosti a výši Předmětné pohledávky, a o pořadí jejího příslušenství – náhrady nákladů řízení.
6. Rozsudek o pravosti a výši nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 3.2.2022.

Důkaz: - Rozsudkem o pravosti a výši s doložkou PM

II.

Výzva věřitele

7. Věřitel vyzval dle § 203 odst. 4 InsZ insolvenčního správce dlužníka, aby Předmětnou pohledávku, včetně příslušenství, tvořeného náklady řízení o pravosti a výši, uhradil ve lhůtě 7 dnů, výzvou z 11.5.2022 („**Výzva**“).

Důkaz: - výzva z 11.5.2022, včetně dodejky

8. Insolvenční správce dlužníka na Výzvu nijak nereagoval, a na Předmětnou pohledávku neplnil ničeho. S ohledem na to nelze, nežli postupovat podle § 203 odst. 5 InsZ.

9. Insolvenční správce dlužníka vede pro majetkovou podstatu dlužníka u UniCredit Bank vícero účtů. Mimo jiné vede v EUR účet č. 2114808795/2700, na němž byl k 16.5.2022 zůstatek převyšující 760 tis. EUR, a dále vede v CZK účet č. 2112109827/2700, na němž byl k 16.5.2022 zůstatek převyšující 625 tis. CZK.
10. Insolvenční správce má aktuálně k dispozici likvidní prostředky dostačující k úhradě zapodstatovaných pohledávek ve stejném, nebo lepším pořadí, nežli je Předmětná pohledávka, tedy v pořadí dle § 168 odst. 2 písm. b) InsZ nebo lepším.

Důkaz: - dotazem na insolvenčního správce

11. S ohledem na to věřitel navrhuje, aby Předmětná pohledávka byla uhrazena z majetkové podstaty ve lhůtě 3 dnů od rozhodnutí insolvenčního soudu, z uvedených bankovních účtů.

III.

Procesní návrh

12. Věřitel s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby insolvenční soud podle § 203 odst. 5 InsZ vydal následující:

USNESENÍ

- I. Insolvenční správce dlužníka je povinen uspokojit pohledávku věřitele č. 388, přisouzenou Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 4.1.2022, který nabyt právní moci 3.2.2022, č.j.: 16 C 159/2019-149, jejíž pořadí bylo určeno Rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6.5.2021, č. j. 12 VSOL 37/2021-75, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. května 2020 č. j. 18 ICM 2730/2017-26, ve výši 120.000,00 EUR, v lhůtě 3 dnů od data doručení tohoto usnesení, platbou z účtu č. 2114808795/2700 ve výši 120.000,00 EUR na účet č. IBAN DE09500700100949420400, SWIFT: DEUTDEFF, recipient: Česká exportní banka, a.s., pod VS: 912020015, zpráva pro příjemce: "VPE – pohledávka OSP10 : 16 C 159/2019-149".
- II. Insolvenční správce dlužníka je povinen uspokojit pohledávku věřitele č. 388, přisouzenou Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 4.1.2022, který nabyt právní moci 3.2.2022, č.j.: 16 C 159/2019-149, ve výši 244.775,90 CZK, v lhůtě 3 dnů od data doručení tohoto usnesení, platbou z účtu č. 2112109827/2700 ve výši 244.775,90 CZK, na účet č. 123-5489940227/0100, pod VS: 902020015, zpráva pro příjemce: "VPE – pohledávka OSP10 - 16 C 159/2019-149 - náklady".

Za Českou exportní banku, a.s.
JUDr. Pavel Korman, advokát
na základě plné moci

PROSTŘEDNICTVÍM DATOVÉ SCHRÁNKY A E-MAILEM

Mgr. David Vandrovec

Tehovská 1237/25

100 00 Praha 10

Ke sp. zn.: **KSOS 37 INS 10134 / 2016**

V Praze dne 11. května 2022

Dlužník: **Vítkovice Power Engineering, a.s.**, IČ: 268 23 357,
se sídlem Štramberská 2871/47, 703 00 Ostrava

insolvenční
správce dlužníka: **Mgr. Bc. David Vandrovec**, IČ: 699 08 664,
se sídlem Tehovská 1237/25, 100 00 Praha 10

Věřitel č. 388: **Česká exportní banka, a.s.**, IČ: 630 78 333,
se sídlem Vodičkova 701/34, 111 21 Praha 1,
zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze,
v oddíle B, vložce 3042,

Právně zastoupen: **JUDr. Pavlem Kormanem**, advokátem ev. č. ČAK 18 405

vykonávajícím advokacii jako společník
KORMAN LEGAL, advokátní kancelář, s.r.o.
se sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1

Výzva k úhradě pohledávky dle § 168 odst. 2 písm. b) InsZ

Přílohy:
- dle textu

I.

Zjištěná zapodstatová pohledávka

1. Věřitel vyzval insolvenčního správce dlužníka výzvou z 20. 10. 2016 k tomu, aby mu jako pohledávku za majetkovou podstatou dlužníka uhradil částku 120 000 EUR („**Předmětná pohledávka**“).
2. Rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6.5.2021, č. j. 12 VSOL 37/2021-75, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. května 2020 č. j. 18 ICM 2730/2017-26 („**Rozsudek o pořadí**“), bylo pravomocně určeno, že „Pohledávka věřitelky č. 388 Česká exportní banka, a. s. uplatněná ve výši 120 000 EUR u dlužnice VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a. s. postupem podle § 203 insolvenčního zákona dne 20. 10. 2016 je co do pořadí pohledávkou za majetkovou podstatou.“ Rozsudek o pořadí nabyt právní moci dne 8.6.2021.
3. Z odůvodnění Rozsudku o pořadí plyne, že Předmětná pohledávka je pohledávkou s pořadím podle § 168 odst. 2 písm. b) InsZ.
4. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 4.1.2022, který nabyt právní moci 3.2.2022, č.j.: 16 C 159/2019-149 („**Rozsudek o pravosti a výši**“), bylo rozhodnuto, že je insolvenční správce dlužníka povinen uhradit Věřiteli na Předmětnou pohledávku částku 120 000 EUR, a dále je povinen uhradit Věřiteli k rukám jeho právního zástupce na nákladech řízení částku 244.775,90 Kč. Rozsudkem o pořadí a výši tak bylo rozhodnuto o pravosti a výši Předmětné pohledávky.

II.

Výzva k úhradě

5. S ohledem na výše uvedené Věřitel vyzývá insolvenčního správce dlužníka dle § 203 odst. 3, § 296 odst. 1 a případně § 305 odst. 2 InsZ, aby Věřiteli v souladu s Rozsudkem o pravosti a s Rozsudkem o pořadí a výši uhradil Věřiteli:
 - a. částku 120 000 EUR na účet č.: IBAN DE09500700100949420400, SWIFT: DEUTDEFF, recipient: Česká exportní banka, a.s., pod VS: 912020015, zpráva pro příjemce: “VPE – pohledávka OSP10 : 16 C 159/2019-149“, a
 - b. částku 244.775,90 Kč na účet č. 123-5489940227/0100, pod VS: 902020015, zpráva pro příjemce: “VPE – pohledávka OSP10 - 16 C 159/2019-149 - náklady“

to vše ve lhůtě 7 pracovních dnů od data doručení této výzvy.

6. Nedojde-li k úhradě podle výše uvedené výzvy, nezbuďte Věřiteli, nežli podstupovat podle § 203 odst. 5 InsZ.

Za Českou exportní banku, a.s.
JUDr. Pavel Korman, advokát
na základě plné moci

Odeslaná zpráva - Detail zprávy

Předmět: Výzva k úhradě
ID zprávy: 1037561243
Typ zprávy: Kreditní Poštovní datová zpráva
Datum a čas dodání: 11.5.2022 v 9:16:03
Datum a čas doručení: 11.5.2022 v 9:23:15

Adresát: David Vandrovec - Mgr. Bc. David Vandrovec, Tehovská 1237/25, 10000
Praha 10, CZ
ID schránky: 6xpv234

Zmocnění: Nežadáno
Odstavec: Nežadáno
Naše číslo jednací: Nežadáno
Naše spisová značka: Nežadáno
Vaše číslo jednací: Nežadáno
Vaše spisová značka: 16 C 159/2019
K rukám: Nežadáno
Do vlastních rukou: Ne
Doručení fikcí zakázáno: Ne

Přílohy:

Výzva k úhradě OSP10 - EP.pdf (580,8 kB)
priloha_999914776_0_V289018.RTF.pdf (232,46 kB)
priloha_915764063_0_37-21.PDF (306,21 kB)
08. Rozsudek KS v Ostravě č. j. 18 ICm 2730-2017-26.PDF (384,19 kB)

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Melšovou ve věci

žalobkyně:

Česká exportní banka, a.s., IČO 630 78 333
sídlem Vodičkova 701/34, 111 21 Praha 1
zastoupena advokátem Mgr. Radkem Janečkem
sídlem Václavské náměstí 813/57, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému:

Mgr. Bc. David Vandrovec
sídlem Kodaňská 1441/46, 101 00 Praha 10
insolvenční správce dlužnice
VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s., IČO 268 23 357
sídlem Štramberská 2871/47, Hulváky, 703 00 Ostrava
zastoupený advokátem Mgr. Karlem Somolem
sídlem Karlovo náměstí 671/24, 110 00 Praha 1

o určení pořadí pohledávky

takto:

- I. Žaloba, aby bylo určeno, že pohledávka, která je evidována pod pořadovým číslem P 397/1, věřitelky č. 388 – Česká exportní banka, a.s., IČO 630 78 333, se sídlem Vodičkova 701/34, 111 21 Praha 1, uplatněná dne 20. 10. 2016 u dlužnice v souladu s postupem dle § 203 insolvenčního zákona ve výši 3 244 800 Kč, je co do pořadí pohledávkou postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 6 800 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, na účet jeho zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Navrátilová.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 8. 6. 2017 se žalobkyně domáhala určení, že její pohledávka, která je evidována pod pořadovým číslem P 397/1, uplatněná dne 20. 10. 2016 u dlužnice v souladu s postupem dle § 203 insolvenčního zákona ve výši 3 244 800 Kč, je v insolvenčním řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. KSOS 37 INS 10134/2016 co do pořadí pohledávkou postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou. Žalobkyně v žalobě uvedla, že dlužnice uzavřela se společností Allianz pojišťovna, a.s., IČO 471 15 971, se sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8 (dále jen Allianz), pojistnou smlouvu č. 400026305 (International Insurance Programme Policy), na základě které (a na základě pozdějších dodatků k pojistné smlouvě) Allianz poskytla dlužnici a dalším pojištěným osobám stavebně montážní pojištění pojistných rizik souvisejících s výstavbou uhelné elektrárny „YUNUS EMRE 2x145 MW“ v Turecku (dále jen projekt). Žalobkyně má na projektu zájem, jelikož poskytla společnosti ADULARYA ENERJI ELEKTRIK ÜRETİME VE MADENCİLİK A.Ş. se sídlem v Turecku úvěr za účelem výstavby projektu. Dlužnice dne 26. 8. 2016 dopisem žalobkyni informovala, že nedojde-li k uhrazení splatného pojistného, skončí pojištění projektu částečně k 31. 8. 2016 a celé pojištění bude v souladu s pojistnou smlouvou ukončeno k 18. 9. 2016. Dlužnice žalobkyni požádala o finanční podporu ve složité situaci. Naléhavost úhrady pojistného dlužnice zopakovala v dopise ze dne 30. 8. 2016. Žalobkyně s ohledem na společný zájem s dlužnicí, tj. na pokračování a neohrožení projektu, uhradila dne 31. 8. 2016 za dlužnici část splátky pojistného dle pojistné smlouvy ve výši 120 000 EUR. Přijetí této částky Allianz potvrdila emailem ze dne 11. 10. 2016. Dne 16. 9. 2016 žalobkyně dlužnici informovala dopisem o uhrazení částky 120 000 EUR a na uhrazenou částku vystavila dlužnici fakturu s datem splatnosti 14. 10. 2016. K úhradě faktury ze strany dlužnice však nedošlo. Žalobkyně dopisem ze dne 20. 10. 2016 uplatnila u dlužnice (jakožto osoby s dispozičním oprávněním) pohledávku ve výši 120 000 EUR jako pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, a zároveň zaslala vyrozumění žalovanému. Pouze z procesní opatrnosti dne 24. 10. 2016 přihlásila žalobkyně tutéž pohledávku v celkové výši 3 244 800 Kč (120 000 EUR) do insolvenčního řízení dlužnice pod pořadovým číslem P397/1 s podmínkou spočívající ve vyloučení jejího uspokojení jako pohledávky za majetkovou podstatou podle ustanovení § 203a zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů (insolvenční zákon – dále jen IZ). Následně žalovaný podáním ze dne 9. 11. 2016 informoval soud, že na přezkum konaný dne 29. 11. 2016 nezařazuje předmětnou pohledávku, jelikož není postaveno na jisto, že jde o pohledávku, kterou měla žalobkyně přihlásit nebo zda jde o pohledávku za majetkovou podstatou a žádal soud o uložení povinnosti podat žalobkyni žalobu na určení pořadí pohledávky podle § 203a IZ. Žalobkyně však nebyla insolvenčním soudem vyzvána k podání žaloby na určení pořadí pohledávky, a pohledávka byla zařazena na druhé přezkumné jednání konané dne 11. 5. 2017. Na tomto přezkumném jednání byla pohledávka popřena dlužnicí, žalovaný pohledávku uznal. I přes postup insolvenčního soudu má žalobkyně za to, že se jedná o pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, a to s odkazem na ustanovení § 169 odst. 1 písm. f) IZ. Podle žalobkyně je zaplacení pojistného za dlužnici nákladem na zhodnocení majetkové podstaty, protože nezaplacením pojistného by došlo k zániku pojištění a tím k znehodnocení a ohrožení projektu výstavby uhelné elektrárny YUNUS EMRE 2x145 v Turecku. Nejedná se o pohledávku předinsolvenční, nýbrž pohledávku, která žalobkyni vznikla až po zahájení insolvenčního řízení. Jelikož připuštění dvou možných přístupů insolvenčního správce a insolvenčního soudu k pohledávce žalobkyně zakládá pochybnost o jejím pořadí, žalobkyně podala žalobu podle § 203a IZ i bez výzvy soudu.

2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Uvedl, že v případě pohledávky P397/1 jde o pohledávku uplatněnou věřitelkou č. 388 z toho důvodu, že uhradila za dlužnici pojistné týkající se pojištění díla zhotovovaného dlužnicí v Turecku v rámci projektu Adularya. Žalobkyně již před podáním přihlášky do insolvenčního řízení svou pohledávku uplatnila dle § 203 IZ u dlužnice jako osoby s dispozičním oprávněním, zároveň však tvrdí, že se jedná o pohledávku dle § 169 písm. f) IZ. Pohledávka pojišťovny Allianz na úhradu pojistného, kterou žalobkyně jako věřitelka uhradila, byla nepochybně pohledávkou předinsolvenční. Podle žalovaného není možné, aby úhrada takové pohledávky ze strany žalobkyně, i přes to, že k ní došlo po rozhodnutí o úpadku, vedla ke vzniku pohledávky žalobkyně postavené naroven pohledávkám za majetkovou podstatu. Vedle toho žalovaný namítal, že pokud dlužnice odmítla plnění smluv týkajících se realizace projektu Adularya, není zřejmé, k jakému zhodnocení majetkové podstaty v důsledku předmětné úhrady došlo.
3. Žalobkyně reagovala na vyjádření žalovaného podáním ze dne 13. 2. 2020 tak, že oproti žalobě doplnila, že je třeba vzít v úvahu, že:
 - Předmětnou pohledávku popřela pouze dlužnice. Její popření však v důsledku přeměny reorganizace v konkurs pozbylo právní účinky. V důsledku výše uvedeného je přihlášená pohledávka v plném rozsahu zjištěna.
 - Žalobkyně neuplatňuje pohledávku Allianz, nýbrž svou pohledávku na náhradu nákladů, kterou vynaložila na zhodnocení majetkové podstaty, jelikož pokud by nebylo pojistné zaplaceno, došlo by k zániku pojištění a tím ke znehodnocení a ohrožení projektu výstavby uhelné elektrárny „YUNUS EMRE 2x145 MW“.
 - Dlužnice o pomoc s úhradou pojistného žalobkyni požádala na konci srpna 2016, a to společně s ujištěním, že bude usilovat o dokončení projektu, kdežto k odmítnutí plnění ze smluv souvisejících s projektem došlo ze strany dlužnice až v prvním čtvrtletí roku 2017. Žalobkyně proto trvá na tom, že v době úhrady pojistného, k němuž došlo 31. srpna 2016, byla opakovaně ujišťována o zájmu dlužnice pokračovat v projektu, o tom, že projekt bude tvořit základ připravované reorganizace, a o nezbytnosti zaplacení pojistného k zachování hodnoty projektu jakožto součásti majetkové podstaty.
4. Podle ust. § 7 zákona IZ, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
5. Soud věc projednal a rozhodl v souladu s ust. § 115a o.s.ř. na základě listinných důkazů, neboť žalobkyně s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasila a žalovaný k uvedenému postupu neměl námitky (§ 101 odst. 4 o.s.ř.).
6. Posuzovaný spor je sporem incidenčním, jehož věcné projednání je podmíněno splněním podmínek, vyplývajících z IZ. Splnění právně významných podmínek soud zjišťoval z insolvenčního spisu zdejšího soudu sp.zn. KSOS 37 INS 10134/2016, v jehož rámci je tento incidenční spor projednáván.
7. Z obsahu insolvenčního spisu (sp.zn. KSOS 37 INS 10134/2016) se podává, že insolvenčním návrhem doručeným soudem dne 28. 4. 2016 bylo zahájeno insolvenční řízení na základě insolvenčního návrhu věřitele WETAG INVEST a.s. K návrhu se podle ust. § 107 IZ podáním

doručeným soudu dne 18. 8. 2016 připojila dlužnice (VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s.), přičemž zároveň podala návrh na povolení reorganizace. Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-A62 ze dne 25. 8. 2016 byl zjištěn úpadek dlužnice VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-B73 ze dne 15. 12. 2016 byla povolena reorganizace dlužnice. Podáním doručeným soudu dne 1. 8. 2017 (dok. B275) dlužnice navrhovala přeměnu reorganizace na konkurs podle ust. § 363 odst. 1 písm. a) IZ, neboť není schopna plnit ani základní teze reorganizačního plánu. Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-B281 ze dne 7. 8. 2017 bylo rozhodnuto o tom, že reorganizace dlužnice se mění na konkurs. Účinky spojené s prohlášením konkursu nastaly okamžikem zveřejnění rozhodnutí v insolvenčním rejstříku, tj. dne 7. 8. 2017.

8. Z přihlášky P397 soud zjistil, že žalobkyně jako věřitelka pod č. 388 přihlásila do insolvenčního řízení dlužnice pohledávky v celkové výši 15 514 722 778,55 Kč, přičemž předmětnou dílčí pohledávku (P397/1) představuje částka ve výši 3 244 800 Kč, která je označena jako nezajištěná a podmíněná. Právním důvodem vzniku pohledávky je uzavření pojistné smlouvy č. 400026305 dne 30. 3. 2011 mezi dlužnicí a Allianz, na základě které pojišťovna poskytovala dlužnici a dalším pojištěným osobám stavebně-montážní pojištění pojistných rizik souvisejících s výstavbou uhelné elektrárny YUNUS EMRE 2 x 145 MW v Turecku. Přihláška pohledávky byla doručena soudu dne 24. 10. 2016. Podle věřitelky se tato pohledávka stane nepodmíněnou v okamžiku, kdy se stane vyloučeným její uspokojení jako pohledávky za majetkovou podstatou podle ust. § 203a IZ.
9. Z listin z insolvenčního spisu vzal soud za prokázáno, že insolvenční správce podáním ze dne 8. 11. 2016 učinil návrh na postup dle § 203a IZ k podání žaloby na určení pořadí uplatnění dílčí pohledávky č. 1 dle přihlášky P397. Z protokolu z přezkumného jednání ze dne 29. 11. 2016 plyne, že předmětná pohledávka nebyla předmětem přezkumu s výslovným odkazem na § 203a IZ. Následně insolvenční správce podáním ze dne 24. 4. 2017 učinil další návrh na postup dle § 203a IZ k podání žaloby na určení pořadí uplatnění dílčí pohledávky č. 1 dle přihlášky P397, v němž žádá insolvenční soud, aby uložil žalobkyni v souladu s ust. § 203a IZ, aby do 30 dnů podala u insolvenčního soudu žalobu na určení pořadí uplatnění pohledávky nebo aby tuto pohledávku zařadil na zvláštní přezkumné jednání nařízené na 11. 5. 2017. Z protokolu o přezkumném jednání ze dne 11. 5. 2017 a z opravného vyrozmění o popření pohledávky soud zjistil, že na přezkumném jednání konaném dne 11. 5. 2017 byla pohledávka č. P 397/1 popřena dlužnicí, co do pravosti i výše, insolvenčním správcem byla uznána. Insolvenční řízení nebylo dosud skončeno.
10. Žaloba na určení pořadí pohledávky dle § 203a IZ byla dodána do datové schránky soudu dne 8. 6. 2017. Žaloba byla podána včas. Lhůta pro podání žaloby stanovená v § 203a odst. 1 IZ je zachována, neboť vůbec nezačala běžet z důvodu nevyzvání žalobkyně k podání žaloby insolvenčním soudem, i přes výslovnou žádost insolvenčního správce (srov. rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30. 5. 2017, č.j.15 VSOL 154/2017-49).
11. K samotnému nároku žalobkyně soud provedl dokazování listinami, ze kterých zjistil:
 - Z pojistné smlouvy č. 400026305 (International Insurance Programme Policy) ze dne 30. 3. 2011, že byla mezi dlužnicí a Allianz uzavřena pojistná smlouva, na základě které pojišťovna Allianz poskytla dlužnici a dalším pojištěným osobám stavebně montážní pojištění pojistných rizik souvisejících s výstavbou uhelné elektrárny „YUNUS EMRE 2x145 MW“ v Turecku.
 - Z dopisu dlužnice ze dne 26. 8. 2016 adresovaného žalobkyni bylo zjištěno, že dlužnice ke dni sepsání dopisu evidovala z výše uvedeného pojištění tři neuhrazené splátky pojistného, a

to 16. splátku ve výši 149 832 EUR se splatností 26. 5. 2016, 17. splátku ve výši 47 214 EUR se splatností 28. 6. 2016 a dne 31. 8. 2016 se měla stát splatnou i 18. splátka pojistného dle dodatku č. 9 ve výši 15 996 EUR. Dle tvrzení dlužnice Allianz podmiňovala další jednání o prodloužení pojištění uhrazením všech splatných splátek pojistného ve výši 213 042 EUR nejpozději do 31. 8. 2016. Dále z dopisu plyne, že pokud by nebyly částky zaplacený, skončilo by ke dni 31. 8. 2016 pojištění prvního bloku elektrárny, následně by bylo ukončeno celé pojištění, tedy i pojištění druhého bloku dne 18. 9. 2016. V závěru dopisu dlužnice žádala žalobkyni o finanční podporu v popsané situaci.

- Z dopisu dlužnice ze dne 30. 8. 2016 adresovaného žalobkyni, že dlužnice žalobkyni znovu žádala o poskytnutí finanční podpory ze stejných důvodů jako v dopise ze dne 26. 8. 2016.
- Z příkazu k úhradě ze dne 31. 8. 2016, z výpisu z účtu žalobkyně ze dne 18. 10. 2016, že žalobkyně dne 31. 8. 2016 zaslala platbu ve výši 120 000 EUR na účet Allianz.
- Z e-mailové komunikace mezi Allianz a dlužnicí, že Allianz potvrdila dlužnici, že dne 31. 8. 2016 přijala platbu od žalobkyně ve výši 120 000 EUR jako část úhrady pojistného k pojistné smlouvě č. 400026305, kterou spárovala k 16. splátce pojistného ve výši 149 832 EUR (splatné 26. 5. 2016).
- Z faktury č. 1660010285 ze dne 16. 9. 2016, že žalobkyně tímto dokladem vyúčtovala dlužnici náklady a výlohy vynaložené za pojistné ve výši 120 000 EUR za projekt YUNUS EMRE – ADULARYA, se splatností dne 14. 10. 2016.
- Z dopisu žalobkyně dlužnici ze dne 16. 9. 2016, že žalobkyně informovala dlužnici o úhradě částky ve výši 120 000 EUR žalobkyní na účet Allianz, a to na základě informací poskytnutých dlužnicí, která byla povinna zaplatit Allianz částku celkem ve výši 197 046 EUR jako platbu splatného pojistného dle pojistné smlouvy č. 400026305 a na základě doložení o úhradě částky 77 046 EUR dlužnicí. Žalobkyně tak splnila dluh dlužnice podle pojistné smlouvy a důvodem bylo to, že očekávala připsání platby pojistného plnění od Allianz z titulu pojistné události ze dne 11. 11. 2015 spočívající v zahoření rozvaděčů NN v drtírně uhlí ve výši 120 000 EUR, která byla zastavena ve prospěch žalobkyně z vývozního odběratelského úvěru a ve vztahu k níž dlužnice žádala žalobkyni o devinkulaci za účelem úhrady dlužného pojistného. Jelikož očekávaná platba připsána nebyla, žalobkyně vyzvala dlužnici o úhradu bezdůvodného obohacení ve výši 120 000 EUR, a to do 5 dní od doručení této výzvy.
- Z dopisu žalobkyně dlužnici ze dne 20. 10. 2016, že žalobkyně uplatnila u dlužnice jako osoby s dispozičním oprávněním předmětnou pohledávku ve výši 120 000 EUR jako pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou podle § 203 IZ.

12. Po provedeném dokazování listinami dospěl soud k následujícímu skutkovému závěru. Dne 28. 4. 2016 bylo zahájeno insolvenční řízení s dlužnicí VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-A62 ze dne 25. 8. 2016 byl zjištěn úpadek dlužnice a usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-B73 ze dne 15. 12. 2016 byla povolena její reorganizace. Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-B281 ze dne 7. 8. 2017 byla reorganizace dlužnice přeměněna na konkurs. Dlužnice uzavřela se společností Allianz pojišťovna, a.s., IČO 471 15 971, (v textu rozsudku se uvádí jen Allianz), pojistnou smlouvu č. 400026305 (International Insurance Programme Policy), na základě které Allianz poskytla dlužnici a dalším pojištěným osobám stavebně montážní pojištění pojistných rizik souvisejících s výstavbou uhelné elektrárny „YUNUS EMRE 2x145 MW“ v Turecku (dále jen projekt). Žalobkyně poskytla společnosti ADULARYA ENERJI ELEKTRIK ÜRETİME VE MADENCİLİK A.Ş. se sídlem v Turecku úvěr za účelem výstavby projektu (tuto skutečnost

žalovaný nezpochybnil). K odmítnutí plnění ze smluv souvisejících s projektem, tj. s výstavbou uhelné elektrárny „YUNUS EMRE 2x145 MW“ v Turecku došlo ze strany dlužnice v prvním čtvrtletí roku 2017 (nebylo sporné). Dlužnice žalobkyni požádala o finanční podporu, kdy dne 26. 8. 2016 a dne 30. 8. 2016 žalobkyni dopisem informovala, že nedojde-li k uhrazení splatného pojistného, skončí pojištění projektu částečně k 31. 8. 2016 a celé pojištění bude v souladu s pojistnou smlouvou ukončeno k 18. 9. 2016. Žalobkyně uhradila dne 31. 8. 2016 za dlužnici část splátky pojistného dle pojistné smlouvy ve výši 120 000 EUR. Přijetí této částky Allianz potvrdila emailem ze dne 11. 10. 2016. Dne 16. 9. 2016 žalobkyně dlužnici informovala dopisem o uhrazení částky 120 000 EUR a na uhrazenou částku vystavila dlužnici fakturu s datem splatnosti 14. 10. 2016. K úhradě faktury ze strany dlužnice však nedošlo. Žalobkyně dopisem ze dne 20. 10. 2016 uplatnila u dlužnice (jakožto osoby s dispozičním oprávněním) pohledávku ve výši 120 000 EUR jako pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, a zároveň zaslala vyrozumění žalovanému. Dne 24. 10. 2016 přihlásila žalobkyně tutéž pohledávku v celkové výši 3 244 800 Kč (120 000 EUR) do insolvenčního řízení dlužnice pod pořadovým číslem P397/1 jako podmíněnou, konkrétně s podmínkou spočívající ve vyloučení jejího uspokojení jako pohledávky za majetkovou podstatou podle ustanovení § 203a IZ. Žalovaný podáním ze dne 8. 11. 2016 informoval soud, že na přezkum konaný dne 29. 11. 2016 nezařazuje předmětnou pohledávku, jelikož není postaveno na jisto, že jde o pohledávku, kterou měla žalobkyně přihlásit nebo zda jde o pohledávku za majetkovou podstatou a žádal soud o uložení povinnosti podat žalobkyni žalobu na určení pořadí pohledávky podle § 203a IZ. Žalobkyně nebyla insolvenčním soudem vyzvána k podání žaloby na určení pořadí pohledávky, a pohledávka byla zařazena na druhé přezkumné jednání konané dne 11. 5. 2017. Na tomto přezkumném jednání byla pohledávka popřena pouze dlužnicí, žalovaný pohledávku uznal.

13. Skutečnosti popsané v odstavci 12. tohoto rozsudku nebyly mezi účastníky sporné. S ohledem na argumentaci žalobkyně a žalovaného jde v tomto sporu tedy výlučně o posouzení právní otázky, zda pohledávka žalobkyně má povahu pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou a zda lze tuto pohledávku podřadit pod ust. § 169 odst. 1 písm. f) IZ.
14. Podle § 203a IZ, *v pochybnostech o tom, zda pohledávka uplatněná věřitelem podle § 203 je pohledávkou za majetkovou podstatou nebo pohledávkou postavenou jí na roveň anebo pohledávkou, která se v insolvenčním řízení neuspokojuje (§ 170), uloží insolvenční soud i bez návrhu věřiteli, který ji uplatnil, aby do 30 dnů podal u insolvenčního soudu žalobu na určení pořadí uplatněné pohledávky; na návrh insolvenčního správce tak učiní vždy. Žaloba musí být vždy podána proti insolvenčnímu správci. Nedojde-li žaloba o určení pořadí pohledávky uplatněné jako pohledávka za majetkovou podstatou nebo jako pohledávka postavená na roveň pohledávce za majetkovou podstatou ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu nebo není-li žalobě vyhověno, považuje se podání, jímž věřitel takovou pohledávku uplatnil, za příhlášku pohledávky a uspokojení pohledávky jako pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky postavené jí na roveň je v insolvenčním řízení vyloučeno. Nedojde-li žaloba o určení pořadí pohledávky, která se v insolvenčním řízení neuspokojuje, ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu nebo není-li žalobě vyhověno, je uspokojení takové pohledávky v insolvenčním řízení vyloučeno (odstavec 1). Řízení o žalobě podle odstavce 1 je incidenčním sporem podle § 159 odst. 1 písm. a); ustanovení o popření pořadí přihlášené pohledávky platí obdobně (odstavec 2).*
15. Soud považuje předně za nutné uvést, že ustanovení § 203a IZ navazuje na ustanovení § 203 IZ a s účinností od 1. 1. 2014 upravuje další druh incidenčního sporu, který spadá pod ustanovení § 159 odst. 1 písm. a) IZ. Spor o pořadí pohledávky uplatněné podle ustanovení § 203a IZ je tak zařazen pod spory o pravost, výši nebo pořadí pohledávky, přičemž insolvenční zákon bližší pravidla pro vedení tohoto incidenčního sporu neupravuje, pouze obecně odkazuje na ustanovení o popření pořadí přihlášené pohledávky, které se mají v případě tohoto incidenčního sporu

použít obdobně (§ 203a odst. 2 IZ), tj. na ustanovení § 195, § 198, § 201 a § 202 IZ. Insolvenční soud v případě pochybností o povaze uplatněné pohledávky (zda věřitelem uplatněná pohledávka je pohledávka za majetkovou podstatou nebo pohledávkou postavenou jí na roveň anebo pohledávkou, která se v insolvenčním řízení neuspokojuje-§ 170 IZ) uloží i bez návrhu věřiteli uplatněné pohledávky, aby ve lhůtě 30 dnů podal žalobu na určení pořadí uplatněné pohledávky; učiní tak vždy, pokud o to požádá insolvenční správce (tedy i v případě, že insolvenční soud pochybnosti o povaze pohledávky nemá). Lhůta k podání žaloby je stejně jako v případě incidenčních sporů o pravost, výši nebo pořadí pohledávky lhůtou hmotněprávní, tedy poslední den této lhůty musí být žaloba doručena příslušnému insolvenčnímu soudu. Žaloba o určení pořadí pohledávky podle ustanovení § 203a IZ musí být vždy podána proti insolvenčnímu správci, a to i v případě, že insolvenční správce není osobou s dispozičními oprávněními k majetkové podstatě; tímto se žaloba o určení pořadí liší od žaloby podle ustanovení § 203 IZ, ve které musí být žalovaným vždy osoba s dispozičním oprávněním (§ 203 odst. IZ). V případě ustanovení § 203 IZ jde o žalobu na plnění (osoba s dispozičními oprávněními odmítá uhradit uplatněnou pohledávku za majetkovou podstatou), naproti tomu spor podle ustanovení § 203a IZ je pouze sporem o pořadí. Přitom ustanovení § 203a IZ je použitelné i v situacích, kdy je spor jak o pořadí pohledávky, tak i o její důvodnosti (pravost nebo výši), neboť tento postup může přispět k rychlejšímu vyřešení sporu o takto uplatněnou pohledávku (bude-li rozhodnuto, že nejde o pohledávku za majetkovou podstatou, nemusí mít věřitel vždy zájem na dalším vedení sporu o takovou pohledávku). K tomu srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. 6. 2017, sp. zn. 29 Cdo 2805/2015 (přístupné veřejnosti na webových stránkách Nejvyššího soudu).

16. Z uvedeného vyplývá, že o téže pohledávce mohou proběhnout řízení jak podle ustanovení § 203 IZ, tak podle ustanovení § 203a IZ, tato rozhodnutí vzájemně nezakládají překážku věci rozhodnuté.
17. Promítnuto do poměrů projednávané věci soud uzavírá, že žalobkyně podala včasnou žalobu proti insolvenčnímu správci podle ustanovení § 203a IZ.
18. Podle ust. § 169 odst. 1 IZ *jsou pohledávkami postavenými na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou:*
 - a) *pracovněprávní pohledávky dlužnickových zaměstnanců, pokud zákon obledně některých z nich nestanoví jinak,*
 - b) *pohledávky věřitelů na náhradu škody způsobené na zdraví,* c) *pohledávky státu - Úřadu práce České republiky za náhradu mzdy vyplacené zaměstnancům a za prostředky odvedené podle zvláštních právních předpisů a pohledávky státu – správce daně vzniklé na základě povinnosti provést opravu odpočtu daně v případě reorganizace nebo povinnosti provést opravu odpočtu daně v případě nedobytné pohledávky podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty,* d) *pohledávky účastníků z penzijního připojištění se státním příspěvkem,* e) *pohledávky věřitelů na výživném ze zákona,* f) *náhrada nákladů, které třetí osoby vynaložily na zhodnocení majetkové podstaty, mají-li z toho důvodu proti dlužníku pohledávku z bezdůvodného obohacení,* g) *pohledávky věřitelů vzniklé za trvání moratoria vyhlášeného před zahájením insolvenčního řízení ze smluv podle § 122 odst. 2, bylo-li insolvenční řízení zahájeno ve lhůtě 1 roku od zániku moratoria,* h) *další pohledávky, o kterých tak stanoví tento zákon.*
19. Pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou jsou tedy v insolvenčním zákoně vymezeny jejich taxativním výčtem provedeným v § 169 odst. 1 IZ a též (ve smyslu písm. h) tohoto odstavce) v dalších ustanoveních IZ, která určitý typ pohledávky výslovně označují jako pohledávkou za majetkovou podstatou; jiný než insolvenční zákon takto stanovit nemůže. Jiné pohledávky, než které jsou do tohoto taxativního výčtu zahrnuty, postavení pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou nemají. U těchto pohledávek není

podstatné, zda vznikly před nebo po zahájení insolvenčního řízení (jejich výlučnost je dána jejich charakterem).

20. Žalovaný ve svém vyjádření v první řadě namítal, že se jedná o pohledávku předinsolvenční. Předinsolvenční pohledávkou se rozumí ta pohledávka, která vznikla před okamžikem účinku zahájení insolvenčního řízení. Jelikož však u pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou není rozhodná doba vzniku pohledávky, je tento argument žalovaného irelevantní.
21. Žalovaný ve své argumentaci dále uvedl, že předmětnou pohledávku žalobkyně již uplatnila dle § 203 IZ u dlužnice jako osoby s dispozičním oprávněním. Jelikož (jak bylo výše uvedeno) rozhodnutí ve sporech podle §§ 203 a 203a IZ zároveň vzájemně nezakládají překážku věci rozhodnuté, mohou o jedné uplatněné pohledávce tak proběhnout oba tyto spory. Vzhledem k tomu, že tento spor je vedený jako spor o pořadí pohledávky, jedná se o incidenční spor podle ust. § 203a IZ a není tedy podstatné, že žalobkyně již dříve uplatnila svou pohledávku dle ust. § 203 IZ u dlužnice jako osoby s dispozičním oprávněním.
22. V dané věci se jedná o právní posouzení otázky, zda pohledávka žalobkyně má povahu pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou. Konkrétně posouzení zda vynaložením (zaplacením) nákladů a výloh na splátku pojistného ve výši 120 000 EUR dle pojistné smlouvy (uzavřené mezi dlužnicí a Allianz) za dlužnici dne 31. 8. 2016 je možno podřadit pod náhradu nákladů, které třetí osoba (žalobkyně) bezdůvodně vynaložila na zhodnocení majetkové podstaty dlužnice (má-li žalobkyně z toho důvodu proti dlužnici pohledávku z bezdůvodného obohacení).
23. Insolvenční správce se musí při uspokojování nároků věřitelů řídit insolvenčním zákonem. Současná podoba ustanovení § 169 odst. 1 IZ obsahuje zásadně ty pohledávky, jejichž přednostní uspokojení je odůvodněno veřejným zájmem na ochraně práv a oprávněných zájmů určitých osob (zejm. ze sociálních důvodů). Teprve je-li tento zájem dostatečně důvodný, ospravedlňuje přiznání privilegovaného postavení určitým druhům pohledávek oproti ostatním a legitimuje odklon od zásady rovného postavení věřitelů v insolvenčním řízení, zákazu nedovoleného zvýhodňování a zásady co nejvyššího uspokojení věřitelů.
24. Žalobkyně v žalobě výslovně uvedla, že zastává stanovisko, že jde o pohledávku podle § 169 odst. 1 písm. f) IZ. Současně však v insolvenčním řízení uplatnila předmětnou pohledávku přihláškou (P397/1). Insolvenční soud žalobkyni neuložil, aby do 30 dnů podala u insolvenčního soudu žalobu na určení pořadí uplatněné pohledávky; naopak zvolil postup ten, že pohledávka byla zařazena na druhé přezkumné jednání konané dne 11. 5. 2017. Na tomto přezkumném jednání byla pohledávka popřena pouze dlužnicí, avšak její popření v důsledku přeměny reorganizace v konkurs pozbylo právní účinky. Žalovaný (insolvenční správce) pohledávku uznal. V důsledku uvedeného je přihlášená pohledávka v plném rozsahu zjištěna.
25. Pro poměry projednávané věci soud neshledal ust. § 169 odst. 1 písm. f) IZ za příléhavé, pro daný tvrzený a zjištěný skutkový stav. Pro zhodnocení majetkové podstaty je třeba nejen to, aby byl náklad na zhodnocení majetkové podstaty vynaložen, ale aby současně vznikl dle hmotného práva nárok na vydání bezdůvodného obohacení. Současně platí, že majetková podstata (v daném případě dlužnice) se musí obohatit - musí dojít k jejímu zhodnocení, takže pouhé vynaložení nákladů na zhodnocení majetkové podstaty bez pozitivního efektu pro podstatu ke vzniku nároku dle § 169 odst. 1 písm. f) nepostačuje. Účelem předmětného ustanovení je nahradit třetí osobě výdaje, z jejichž vynaložení mají prospěch všichni věřitelé dlužnice. Podle názoru soudu je

platba žalobkyně na pojistné ve výši 120 000 EUR za dlužnici, a to na účet Allianz (pojišťovny), byť tehdy v souvislosti se stavebně montážním pojištěním pojistných rizik dlužnice souvisejících s výstavbou uhelné elektrárny „YUNUS EMRE 2x145 MW“ v Turecku, typickým případem bezdůvodného obohacení, avšak bez pozitivního efektu na majetkovou podstatu dlužnice.

26. Není proto správné přesvědčení žalobkyně, že pod zhodnocení majetkové podstaty lze podřadit předmětnou platbu. Peněžní prostředky vynaložené žalobkyní za dlužnici dne 31. 8. 2016, a to na její pojistné, jsou příkladem majetku, ze kterého se v insolvenčním řízení přihlášení věřitelé nebudou uspokojovat, neboť je evidentní, že po jejich vrácení žalobkyni žádné zhodnocení v majetkové podstatě dlužnice nezbude.
27. Je proto třeba učinit závěr, že předmětná pohledávka žalobkyně nepatří do kategorie pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou dle ust. § 169 odst. 1 písm. f) IZ, ale jde o typickou pohledávku (nárok) z titulu bezdůvodného obohacení ve smyslu § 2991 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, která se uplatňuje přihláškou do insolvenčního řízení, což žalobkyně učinila.
28. S ohledem na výše uvedené pak soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I.).
29. Žalovaný byl v řízení zcela úspěšný a má tak právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 7 IZ. Ty tvoří (dle obsahu spisu) 2 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „vyhláška“), vyjádření žalovaného dle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky) po 3 100 Kč dle § 9 odst. 4 písm. c) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky, celkem částku ve výši 6 200 Kč, paušální náhrada za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 citované vyhlášky, celkem částku ve výši 600 Kč. Celkem tak náklady řízení žalovaného činí 6 800 Kč (výrok II.). Tuto částku zaplatí žalobkyně žalovanému ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet jeho zástupce (ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. a § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, písemně, dvojmo.

Tento rozsudek se považuje za doručení okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; účastníkům řízení se však doručuje i zvláštním způsobem, přičemž lhůta k podání odvolání začíná běžet ode dne doručení rozsudku zvláštním způsobem.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 19. května 2020

JUDr. Zuzana Melšová v. r.
samosoudkyně

Doručenka datové zprávy

Předmět: 18ICM2730/2017, rozs.-26
ID zprávy: 809416780
Typ zprávy: Veřejná datová zpráva
Stav zprávy: Doručená
Datum a čas doručení: 4. 8. 2020 v 14:02:00

Odesílatel: Krajský soud v Ostravě, Havlíčkovo nábřeží 1835/34, 70200 Ostrava, CZ
ID schránky: jhyaeqv
Typ schránky: Orgán veřejné moci
Odesílající osoba: Pověřená osoba

Adresát: Radek Janeček - Mgr. Radek Janeček, advokát, Kopretinová 737, 46312 Liberec, CZ
ID schránky: quqhd5z
Typ schránky: Podnikající fyzická osoba

Zmocnění: Nezádáno
Naše čís. jednací: 18ICM2730/2017 - null
Naše spisová zn.: 18ICM2730/2017
Vaše čís. jednací: Nezádáno
Vaše spisová zn.: Nezádáno
K rukám: Nezádáno
Do vlastních rukou: Ano
Zakázáno doručení fikcí: Ne

Události zprávy:

- 4. 8. 2020 v 13:31:08** EV0: Datová zpráva byla podána.
- 4. 8. 2020 v 13:31:08** EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena.
- 4. 8. 2020 v 14:02:00** EV11: Přihlásila se oprávněná osoba ve smyslu § 8, odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případné dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.
-

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Wontrobové a soudců Mgr. Martina Hejdy a Mgr. Josefa Ber ve věci

žalobkyně: **Česká exportní banka, a.s.**, IČO 630 78 333
sídlem Vodičkova 34 č. p. 701, 111 21 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Kormanem
sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Mgr. Bc. David Vandrovec**
sídlem Kodaňská 1441/46, 101 00 Praha 10
insolvenční správce dlužnice
VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s., IČO 268 23 357
sídlem Štramberská 2871/47, Hulváky, 703 00 Ostrava
zastoupený advokátem Mgr. Karlem Somolem
sídlem Karlovo náměstí 671/24, 110 00 Praha 1

o pořadí pohledávky

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. května 2020 č. j. 18 ICm 2730/2017-26 (KSOS 37 INS 10134/2016)

takto:

I. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. května 2020 č. j. 18 ICm 2730/2017-26 (KSOS 37 INS 10134/2016) se ve výroku I. **mění** tak, že se určuje, že pohledávka věřitelky č. 388 Česká exportní banka, a. s. uplatněná ve výši 120 000 EUR u dlužnice VÍTKOVICE

POWER ENGINEERING a. s. postupem podle § 203 insolvenčního zákona dne 20. 10. 2016 je co do pořadí pohledávkou za majetkovou podstatou.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí Krajský soud v Ostravě (dále jen „insolvenční soud“) zamítl žalobu, aby bylo určeno, že pohledávka, která je evidována pod pořadovým č. P397/1, věřitelky č. 388 – Česká exportní banka, a.s., uplatněná dne 20. 10. 2016 u dlužnice v souladu s postupem dle § 203 insolvenčního zákona ve výši 3 244 800 Kč, je co do pořadí pohledávkou postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou (výrok I.), a uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 6 800 Kč (výrok II.).
2. V důvodech rozhodnutí insolvenční soud vyšel ze skutkových zjištění, že dne 28. 4. 2016 bylo zahájeno insolvenční řízení dlužnice. Usnesením ze dne 25. 8. 2016 č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-A-62 byl zjištěn úpadek dlužnice. Usnesením ze dne 15. 12. 2016 č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-73 byla povolena reorganizace dlužnice. Usnesením ze dne 7. 8. 2017 č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-281 bylo rozhodnuto o tom, že reorganizace dlužnice se mění na konkurs; účinky spojené s prohlášením konkursu nastaly okamžikem zveřejnění rozhodnutí v insolvenčním rejstříku, tj. dne 7. 8. 2017. Dne 24. 10. 2016 žalobkyně přihlásila do insolvenčního řízení dlužnice (mimo jiné) dílčí pohledávku č. P397/1 ve výši 3 244 800 Kč, jako právní důvod vzniku pohledávky uvedla uzavření pojistné smlouvy č. 400026305 dne 30. 3. 2011 mezi dlužnicí a Allianz pojišťovnou, a.s. (dále jen „pojišťovna“), na základě které pojišťovna poskytla dlužnici (a dalším pojištěným osobám) stavební a montážní pojištění pojistných rizik souvisejících s výstavbou uhelné elektrárny „YUNUS EMRE 2x145 MW“ v Turecku. Pohledávku přihlásila jako nezajištěnou s podmínkou, že tato pohledávka se stane nepodmíněnou v okamžiku, kdy se stane vyloučeným její uspokojení jako pohledávky za majetkovou podstatou podle § 203a insolvenčního zákona. Žalovaný podáním ze dne 8. 11. 2016 informoval insolvenční soud, že na přezkum konaný dne 29. 11. 2016 tuto pohledávku nezařazuje, jelikož není postaveno najisto, zda jde o pohledávku, kterou měla žalobkyně přihlásit, nebo jde o pohledávku za majetkovou podstatou, a požádal insolvenční soud o uložení povinnosti žalobkyni podat žalobu podle § 203a insolvenčního zákona, žalobkyně nebyla insolvenčním soudem k podání této žaloby vyzvána. Pohledávka byla zařazena na druhé přezkumné jednání konané dne 11. 5. 2017, na kterém byla popřena dlužnicí co pravosti a insolvenčním správcem (žalovaným) byla uznána. Přípisy ze dne 26. 8. 2016 a 30. 8. 2016 dlužnice požádala žalobkyni o finanční podporu s tím, že dlužnice neuhradila splátky pojistného, a to 16. splátku ve výši 149 832 EUR splatnou dne 26. 5. 2006, 17. splátku ve výši 47 214 EUR splatnou dne 28. 6. 2016, a dne 31. 8. 2016 bude splatná 18. splátka ve výši 15 996 EUR, přičemž nedojde-li k uhrazení splatného pojistného, skončí pojištění částečně ke dni 31. 8. 2016 a celé pojištění ke dni 18. 9. 2016. Žalobkyně dne 31. 8. 2016 uhradila za dlužnici část splátky pojistného dle pojistné smlouvy ve výši 120 000 EUR, přijetí této částky pojišťovna potvrdila e-mailem ze dne 11. 10. 2016. Žalobkyně přípisem ze dne 16. 9. 2016 informovala dlužnici o uhrazení této částky a vystavila dlužnici na tuto částku fakturu se splatností dne 14. 10. 2016, kterou dlužnice neuhradila. Přípisem ze dne 20. 10. 2016 žalobkyně uplatnila u dlužnice (jakožto osoby s dispozičním oprávněním) pohledávku ve výši 120 000 EUR jako pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, zároveň zaslala vyrozumění žalovanému.

Insolvenční soud uzavřel, že žaloba je včasná, když byla doručena insolvenčnímu soudu dne 8. 6. 2017 a lhůta pro podání žaloby podle § 203a odst. 1 insolvenčního zákona vůbec nezačala běžet, neboť žalobkyně i přes výslovnou žádost insolvenčního správce nebyla k jejímu podání insolvenčním soudem vyzvána. Zjištěný skutkový stav nebyl mezi účastníky sporný, sporné bylo toliko posouzení právní otázky, zda tato pohledávka žalobkyně má povahu pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou podle § 169 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona, konkrétně posouzení toho, zda vynaložením (zaplacením) splátky pojistného ve výši 120 000 EUR je možno podřadit pod náhradu nákladů, které třetí osoba (žalobkyně) bezdůvodně vynaložila na zhodnocení majetkové podstaty dlužnice, tj. má-li žalobkyně z tohoto důvodu proti dlužnici pohledávku z titulu bezdůvodného obohacení. Insolvenční soud měl za to, že přihlášená pohledávka žalobkyně byla v insolvenčním řízení zcela zjištěna, neboť popření pohledávky dlužnicí v důsledku přeměny reorganizace v konkurs pozbylo právních účinků. Insolvenční soud neshledal v dané věci insolvenční soud ustanovení § 169 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona za příléhavé z důvodů, že pro zhodnocení majetkové podstaty je třeba nejen to, aby náklady na zhodnocení majetkové podstaty byly vynaloženy, ale aby současně vznikl podle hmotného práva nárok na vydání bezdůvodného obohacení, přičemž současně platí, že majetková podstata se musí obohatit, tj. musí dojít k jejímu zhodnocení. Pouhé vynaložení nákladů na zhodnocení majetkové podstaty bez pozitivního efektu pro majetkovou podstatu ke vzniku nároku ve smyslu tohoto ustanovení nepostačuje. Účelem tohoto ustanovení je nahradit třetí osobě výdaje, z jejichž vynaložení mají prospěch všichni věřitelé dlužnice. Podle insolvenčního soudu platba žalobkyně na pojistné ve výši 120 000 EUR za dlužnici je typickým případem bezdůvodného obohacení, avšak bez pozitivního efektu na majetkovou podstatu. Peněžní prostředky vynaložené žalobkyní za dlužnici na pojistné jsou příkladem majetku, ze kterého se v insolvenčním řízení přihlášení věřitelé nebudou uspokojovat, neboť je evidentní, že po jejich vrácení žalobkyni žádné zhodnocení v majetkové podstatě dlužnice nezbude. Předmětná pohledávka žalobkyně tak není pohledávkou postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou ve smyslu § 169 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona, jde o typickou pohledávku (nárok) z titulu bezdůvodného obohacení ve smyslu § 2991 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), která se uplatňuje přihláškou do insolvenčního řízení, což žalobkyně učinila. Insolvenční soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl. O nákladech řízení účastníků insolvenční soud rozhodl podle procesního úspěchu účastníků (§ 142 odst. 1 občanského soudního řádu) tak, že uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení (náklady právního zastoupení) ve výši 6 800 Kč.

3. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně odvolání. Poukázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2020 sen. zn. 29 ICdo 48/2020 s tím, že došlo-li po zahájení insolvenčního řízení dlužnice ke vzniku bezdůvodného obohacení, jedná se o pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou podle § 169 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona (pokud došlo ke zhodnocení majetkové podstaty dlužníka, a to bez ohledu na to, zda k bezdůvodnému obohacení došlo před nebo po datu rozhodnutí o úpadku dlužníka), nebo o pohledávku za majetkovou podstatou podle § 169 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona (bez ohledu na to, zda došlo ke zhodnocení majetkové podstaty dlužníka, ovšem pokud k bezdůvodnému obohacení došlo po datu rozhodnutí o úpadku dlužníka). Podle jejího názoru provedením úhrady ve výši 120 000 EUR došlo ke zhodnocení majetkové podstaty dlužnice, a to o obecnou hodnotu práv, která z pojistné smlouvy pro dlužnici plynula a o kterou by jinak dlužnice v důsledku zániku pojištění přišla, zároveň došlo k zamezení snížení hodnoty závodu dlužnice tvořícího součást majetkové

podstaty dlužnice o hodnotu rizika neodhalených a pojištěním nekrytých vad a z nich plynoucích budoucích možných škod, neboť hodnota závodu dlužnice v rozhodné době ve velké míře spočívala v hodnotě budoucích příjmů z jí prováděných projektů. Podle jejího názoru ustanovení § 169 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona je nutno vykládat širěji, tedy nikoli pouze tak, že musí skutečně dojít ke zhodnocení majetkové podstaty, ale má se posuzovat, zda vynaložené prostředky k tomuto účelu směřovaly. Poukázala na to, že v doplnění žaloby uvedla nová skutková tvrzení, neuplatněná zejména v žalobě, a to například tvrzení, že platba nepředstavuje nárok pojišťovny na zaplacení pojistného, ale nárok z titulu práva na vydání bezdůvodného obohacení, které vedlo ke zhodnocení majetkové podstaty dlužnice. Podle jejího názoru z principů ústavního práva na spravedlivý proces a zásady předvídatelnosti soudního rozhodování plyne, že v takové situaci insolvenční soud nemohl rozhodnout bez nařízení jednání, a proto očekávala, že insolvenční soud opětovně vyzve účastníky řízení k vyjádření souhlasu s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, nebo nařídí jednání, což však neučinil. Insolvenční soud tak řízení zatížil vadou, která mohla mít (a měla) za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Namítla dále, že nebyla insolvenčním soudem poučena podle § 118a odst. 3 o. s. ř. o její důkazní povinnosti k prokázání skutečnosti, že provedením platby došlo ke zhodnocení majetkové podstaty dlužnice, pokud by byla poučena, navrhla by důkazy. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil insolvenčnímu soudu k dalšímu řízení.

4. Žalovaný se k odvolání žalobkyně vyjádřil tak, že odvolací námitka žalobkyně ohledně vady řízení je nedůvodná. Podle jeho názoru ustanovení § 169 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona je nutno vykládat velmi úzce, typicky se jedná o situace, kdy byly peněžní prostředky zaslány omylem, nebo došlo ke zhodnocení věci, která nebyla součástí majetkové podstaty, přičemž vždy musí dojít faktickému objektivnímu zhodnocení majetkové podstaty a nejde o náklady, které jsou nezbytné například pro provoz závodu nebo dokončení projektu. V dané věci dlužnice měla sjednané splátky pojištění, jednalo se o dlužné pojistné představující tři splátky, které žalobkyně uhradila jednorázově, přičemž však pojišťovna pojištění poskytovala až do 31. 8. 2016 a úhrada dluhu představovala toliko možnost prodloužení pojištění s pojišťovnou na další období, dlužnice mohla sjednat pojištění u jiné pojišťovny.
5. S účinností od 1. 7. 2017 byl insolvenční zákon novelizován zákonem č. 64/2017 Sb. Podle čl. II. bodu 1. přechodných ustanovení tohoto zákona, zákon č. 182/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i pro insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v insolvenčním řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.
6. S účinností od 1. 6. 2019 byl insolvenční zákon novelizován zákonem č. 31/2019 Sb. Podle čl. II. přechodných ustanovení tohoto zákona, se v insolvenčních řízeních, která byla zahájena a v nichž bylo vydáno rozhodnutí o úpadku dlužníka přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje podle zákona č. 182/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
7. V dané věci bylo insolvenční řízení ve věci dlužnice zahájeno dne 28. 4. 2016 a o úpadku dlužnice bylo rozhodnuto dne 25. 8. 2016, odvolací soud proto aplikoval insolvenční zákon ve znění účinném do 31. 5. 2019 (dále „I. Z.“).
8. Podle § 7 I. Z., nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) týkající se sporného řízení,

a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

9. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a osobou oprávněnou, že obsahuje způsobilé odvolací důvody podle § 205 odst. 1 písm. c) a g) o. s. ř., přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 1, 3 a 5 o. s. ř.), a po projednání věci (§ 214 odst. 1 o. s. ř.) dospěl k následujícím závěrům.
10. Odvolací soud předně shodně s insolvenčním soudem uzavírá, že žalobkyně podala žalobu na určení pořadí uplatněné pohledávky včas, neboť insolvenční soud žalobkyni neuložil, aby tuto žalobu podala (§ 203a odst. 1 I. Z.).
11. Soud shledává správnými skutková zjištění, ze kterých insolvenční soud vyšel pro rozhodnutí ve věci, a proto pro stručnost odůvodnění na ně odkazuje.
12. Odvolací soud doplnil dokazování přípisem žalobkyně ze dne 20. 10. 2016 adresovaným dlužníci (a na vědomí insolvenčnímu správci dlužnice) označeným jako „Uplatnění pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou“, ze kterého zjistil, že tímto přípisem žalobkyně s odkazem na § 203 odst. 1 ve spojení s § 169 odst. 2 I. Z. uplatnila vůči dlužníci pohledávku ve výši 120 000 EUR z titulu plnění pojistného za dlužníci dle pojistné smlouvy ze dne 30. 3. 2011 uzavřené mezi dlužníci a společností Allianz pojišťovna, a.s. (na které byla dlužníci dne 19. 4. 2016 vystavena faktura na úhradu pojistného ve výši 149 832 EUR), a to základě žádostí dlužnice učiněných přípisy ze dne 26. 8. 2016 a ze dne 30. 8. 2016; dlužná část 16. splátky ve výši 120 000 EUR byla žalobkyní za dlužníci uhrazena dne 31. 8. 2016 a přijetí této částky společnost Allianz pojišťovna, a.s. potvrdila e-mailem ze dne 11. 10. 2016; o uhrazení této částky žalobkyně dlužníci informovala dne 16. 9. 2016 a vystavila fakturu s datem splatnosti 14. 10. 2016; vzhledem k tomu, že tato částka dosud nebyla uhrazena, byla dlužnice tímto vyzvána, aby tak neprodleně učinila.
13. Z obsahu spisu odvolací soud dále zjistil, v přihlášce pohledávky žalobkyně ohledně důvodu vzniku dílčí pohledávky uvedla tytéž skutečnosti jako v přípisu ze dne 20. 10. 2016, kterým uplatnila tuto pohledávku (přepočtenou na koruny) vůči dlužníci.
14. Podle § 168 I. Z., pohledávkami za majetkovou podstatou, pokud vznikly po zahájení insolvenčního řízení nebo po vyhlášení moratoria, jsou
 - a) náhrada hotových výdajů a odměna předběžného správce; to neplatí, byl-li předběžný správce ustanoven insolvenčním správcem,
 - b) náhrada nutných výdajů a odměna likvidátora dlužníka jmenovaného soudem a správce podniku dlužníka za součinnost poskytnutou předběžnému správci nebo insolvenčnímu správci,
 - c) náhrada nutných výdajů a odměna členů a náhradníků věřitelského výboru,
 - d) náhrada zálohy na náklady insolvenčního řízení, jestliže ji v souladu s rozhodnutím insolvenčního soudu zaplatila jiná osoba než dlužník,
 - e) pohledávky věřitelů vzniklé za trvání moratoria ze smluv podle § 122 odst. 2,
 - f) pohledávky věřitelů z úvěrového financování (odstavec 1).Pohledávkami za majetkovou podstatou, pokud vznikly po rozhodnutí o úpadku, jsou
 - a) hotové výdaje a odměna insolvenčního správce,
 - b) náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty dlužníka,
 - c) náhrada nutných výdajů a odměna likvidátora, osoby v postavení obdobném postavení likvidátora a odpovědného zástupce za činnost prováděnou po rozhodnutí o úpadku,

- d) náhrada hotových výdajů a odměna znalce ustanoveného insolvenčním soudem za účelem ocenění majetkové podstaty,
 - e) daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na veřejné zdravotní pojištění,
 - f) pohledávky věřitelů ze smluv uzavřených osobou s dispozičními oprávněními, s výjimkou smluv uzavřených dlužníkem po schválení oddlužení,
 - g) pohledávky věřitelů ze smluv, které se podle tohoto zákona považují za smlouvy, jejichž splnění osoba s dispozičními oprávněními neodmítla, jestliže se týkají plnění poskytnutého věřiteli dlužníku po zahájení insolvenčního řízení; to neplatí pro pohledávky, které se týkají plnění poskytnutého věřiteli za trvání oddlužení,
 - h) pohledávky věřitelů odpovídající právu na vrácení plnění ze smluv, které se podle tohoto zákona považují za smlouvy, jejichž splnění osoba s dispozičními oprávněními odmítla, jestliže se týkají plnění poskytnutého věřiteli dlužníku v době od zahájení insolvenčního řízení do dne, kdy podle tohoto zákona nastaly účinky odmítnutí; to neplatí pro pohledávky, které se týkají plnění poskytnutého věřiteli za trvání oddlužení,
 - i) úroky podle § 171 odst. 4,
 - j) náhrada hotových výdajů osob, které poskytly insolvenčnímu správci součinnost,
 - k) další pohledávky, o nichž tak stanoví tento zákon (odstavec 2).
- Není-li dále stanoveno jinak, pohledávky za majetkovou podstatou se uspokojují v plné výši kdykoli po rozhodnutí o úpadku (odstavec 3).

15. Podle § 169 I. Z., pohledávkami postavenými na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou jsou
- a) pracovněprávní pohledávky dlužníkových zaměstnanců, pokud zákon ohledně některých z nich nestanoví jinak,
 - b) pohledávky věřitelů na náhradu škody způsobené na zdraví,
 - c) pohledávky státu - Úřadu práce České republiky za náhradu mzdy vyplacené zaměstnancům, za náhradní výživné podle jiného zákona a za prostředky odvedené podle zvláštních právních předpisů a pohledávky státu - správce daně vzniklé na základě povinnosti provést opravu odpočtu daně v případě reorganizace nebo povinnosti provést opravu odpočtu daně v případě nedobytné pohledávky podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty,
 - d) pohledávky účastníků z penzijního připojištění se státním příspěvkem,
 - e) pohledávky věřitelů na výživném ze zákona,
 - f) náhrada nákladů, které třetí osoby vynaložily na zhodnocení majetkové podstaty, mají-li z toho důvodu proti dlužníku pohledávku z bezdůvodného obohacení,
 - g) pohledávky věřitelů vzniklé za trvání moratoria vyhlášeného před zahájením insolvenčního řízení ze smluv podle § 122 odst. 2, bylo-li insolvenční řízení zahájeno ve lhůtě 1 roku od zániku moratoria,
 - h) další pohledávky, o kterých tak stanoví tento zákon (odstavec 1).
- Není-li dále stanoveno jinak, pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou se uspokojují v plné výši kdykoli po rozhodnutí o úpadku (odstavec 2).
16. Podle § 203 I. Z., není-li dále stanoveno jinak, pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň se uplatňují písemně vůči osobě s dispozičními

oprávněními. O uplatnění takové pohledávky věřitel současně vždy vyrozumí insolvenčního správce; náležitosti tohoto vyrozumění stanoví prováděcí právní předpis (odstavec 1). Neuplatní-li dlužníkův zaměstnanec pracovněprávní pohledávku uvedenou v § 169 odst. 1 písm. a) v jiné výši, pokládá se jeho pohledávka za uplatněnou ve výši vyplývající z účetnictví dlužníka nebo z evidence vedené podle zvláštního právního předpisu (odstavec 2). Osoba s dispozičními oprávněními uspokojí pohledávky podle odstavce 1 z majetkové podstaty (odstavec 3). Neuspokojí-li osoba s dispozičními oprávněními pohledávky podle odstavce 1 v plné výši a včas, může se věřitel domáhat jejich splnění žalobou podanou proti osobě s dispozičními oprávněními; nejde o incidenční spor. Náklady, které v tomto sporu vznikly insolvenčnímu správci, se hradí z majetkové podstaty, pokud nevznikly zaviněním insolvenčního správce nebo náhodou, která se mu přihodila (odstavec 4). Po právní moci rozhodnutí o žalobě podle odstavce 4 určí lhůtu k uspokojení přisouzené pohledávky a jejího příslušenství svým rozhodnutím insolvenční soud; současně rozhodne, která část majetkové podstaty může být použita k uspokojení. Učiní tak jen na návrh oprávněné osoby nebo osoby s dispozičními oprávněními, kterým se rozhodnutí, proti němuž není odvolání přípustné, doručuje, a to zvlášť (odstavec 5).

17. Podle § 203a I. Z., v pochybnostech o tom, zda pohledávka uplatněná věřitelem podle § 203 je pohledávkou za majetkovou podstatou nebo pohledávkou postavenou jí na roveň anebo pohledávkou, která se v insolvenčním řízení neuspokojuje (§ 170), uloží insolvenční soud i bez návrhu věřiteli, který ji uplatnil, aby do 30 dnů podal u insolvenčního soudu žalobu na určení pořadí uplatněné pohledávky; na návrh insolvenčního správce tak učiní vždy. Žaloba musí být vždy podána proti insolvenčnímu správci. Nedojde-li žaloba o určení pořadí pohledávky uplatněné jako pohledávka za majetkovou podstatou nebo jako pohledávka postavená na roveň pohledávce za majetkovou podstatou ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu nebo není-li žalobě vyhověno, považuje se podání, jímž věřitel takovou pohledávku uplatnil, za přihlášku pohledávky a uspokojení pohledávky jako pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky postavené jí na roveň je v insolvenčním řízení vyloučeno. Nedojde-li žaloba o určení pořadí pohledávky, která se v insolvenčním řízení neuspokojuje, ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu nebo není-li žalobě vyhověno, je uspokojení takové pohledávky v insolvenčním řízení vyloučeno (odstavec 1). Řízení o žalobě podle odstavce 1 je incidenčním sporem podle § 159 odst. 1 písm. a); ustanovení o popření pořadí přihlášené pohledávky platí obdobně (odstavec 2).
18. Podle § 230 odst. 1 I. Z., správou majetkové podstaty se rozumí zejména činnost, jakož i právní úkony a opatření z ní vyplývající, pokud směřuje k tomu, aby
 - a) nedocházelo ke znehodnocení majetkové podstaty, zejména aby nedošlo k odstranění, zničení, poškození nebo odcizení majetku, který do ní náleží,
 - b) majetek náležející do majetkové podstaty byl využíván v souladu se svým určením, pokud tomu nebrání jiné okolnosti,
 - c) se majetková podstata rozmnožila, lze-li takovou činnost rozumně očekávat se zřetelem ke stavu majetkové podstaty a obvyklým obchodním příležitostem,
 - d) byly vymoženy pohledávky dlužníka včetně plnění z neplatných a neúčinných právních úkonů.
19. Odvolací soud předesílá, že správa majetkové podstaty v § 203 odst. 1 I. Z. je definována pouze demonstrativním výčtem činností týkajících se majetku zahrnutého do soupisu majetkové podstaty, které musí vykonávat osoba s dispozičními oprávněními (§ 229 odst. 3 I. Z.). Definice pojmu „správa majetkové podstaty“ uvedená v § 230 I. Z. pak vychází z výkladu pojmu „správa konkursní podstaty“, jak jej k zákonu č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání (účinném do 31. 12. 2007) podal Nejvyšší soud v usnesení ze dne 30. 6. 2004 sp. zn. 29 Odo 197/2003,

ve kterém vyslovil názor, že správou konkursní podstaty se rozumí zejména činnost (včetně právních úkonů a opatření z ní vyplývajících), která směřuje k tomu, aby nedocházelo ke znehodnocení konkursní podstaty, zejména aby nedošlo k odstranění, zničení, poškození nebo odcizení majetku, který do ní patří, aby majetek patřící do konkursní podstaty byl využíván v souladu se svým určením, jestliže tomu nebrání jiné okolnosti, a aby se konkursní podstata rozmnožila, lze-li takovou činnost rozumně očekávat se zřetelem k jejímu stavu a k obvyklým obchodním příležitostem. Cílem správy majetkové podstaty je tedy především udržování dané věci, uchování její hodnoty a zamezení jejímu znehodnocení (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 3. 2019 sen. zn. 29 NSČR 94/2014, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 12/2019).

20. Výčet pohledávek za majetkovou podstatou obsažených v § 168 I. Z. je výčtem taxativním (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2011 sen. zn. 29 NSČR 16/2011, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 54/2012). Pohledávky za majetkovou podstatou ve smyslu § 168 odst. 2 písm. b) I. Z. lze definovat jako pohledávky vzniklé v rámci správy a udržování majetkové podstaty, které se za trvání insolvenčního řízení hradí přednostně tak, aby byl naplněn účel a cíl insolvenčního řízení, tyto pohledávky se uplatňují vůči osobě s dispozičními oprávněními k majetkové podstatě (§ 229 I. Z.) a pokud nejsou uspokojeny, může se věřitel domáhat jejich splnění žalobou podanou proti takové osobě (§ 203 I. Z.), přičemž nejde o incidenční spor. V případě pochybností o povaze uplatněné pohledávky, tedy zda věřitelem uplatněná pohledávka je pohledávkou za majetkovou podstatou, nebo pohledávkou postavenou jí na roveň, uloží insolvenční soud (i bez návrhu) věřiteli uplatněné pohledávky, aby ve lhůtě 30 dnů podal žalobu na určení pořadí uplatněné pohledávky; učiní tak vždy, pokud o to požádá insolvenční správce, tedy insolvenční soud takto bude postupovat i v případě, že sám o pochybnosti o povaze pohledávky nemá. Žalobu o určení pohledávky podle § 203a I. Z. je nutno vždy podat proti insolvenčnímu správci, a to i v případě, že insolvenční správce není osobou s dispozičními oprávněními k majetkové podstatě, tento spor je pouze sporem o pořadí pohledávky, nikoli sporem o pravost nebo výši pohledávky.
21. Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 30. 4. 2020 sen. zn. 29 ICdo 48/2020 (uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 109/2020) vysvětlil, že v incidenčním sporu o určení, zda pohledávka uplatněná v insolvenčním řízení způsobem uvedeným v § 203 I. Z. je co do svého pořadí pohledávkou za majetkovou podstatou ve smyslu § 168 odst. 2 I. Z., se insolvenční soud zabývá pouze okolnostmi rozhodnými pro posouzení správnosti uplatněného pořadí pohledávky, bez zřetele k tomu, zda spornou je i existence nebo výše této pohledávky. Skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodu vzniku pohledávky, nebo důvodu jejího možného zániku, anebo důvodu, pro který se stala soudně nevymahatelnou, případně pro posouzení (určení) správné výše pohledávky jsou vyhrazeny sporu o splnění povinnosti (o zaplacení peněžité pohledávky) vedeném u obecného soudu (§ 203 I. Z.). V tomto rozhodnutí Nejvyšší soud odkázal na důvody usnesení ze dne 29. 4. 2020 sen. zn. 29 NSČR 30/2009 (uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 14/2011), ve kterém upozornil, že pro insolvenční řízení nelze bez dalšího (automaticky) předjímat judikaturní závěry ustavené při výkladu zákona o konkursu a vyrovnání, a to především proto, že insolvenční zákon obsahuje poměrně podrobná procesní pravidla, jež je třeba vnímat v jejich komplexnosti a jejichž pojetí ne vždy (a to zpravidla záměrně) odpovídá tomu, jak bylo v obdobné procesní situaci postupováno za účinnosti zákona o konkursu a vyrovnání. Nicméně řečené neplatí pro judikaturní závěry ustavené Nejvyšším soudem k § 31 odst. 2 písm. b) zákona o konkursu a vyrovnání /jehož dílce je srovnatelná s dílkou § 168 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona/, řečené platí tím více, že pojetí správy konkursní podstaty v judikatuře Nejvyššího soudu odpovídá dnešní legální definici správy majetkové podstaty obsažené v § 230 odst. 1 insolvenčního zákona. Pro konkursní poměry podle zákona

o konkursu a vyrovnání pak Nejvyšší soud již v rozsudku ze dne 25. 11. 2009 sp. zn. 29 Cdo 5394/2008 ozřejmil (vycházejí i ze starší judikatury), že součástí řádné správy konkursní podstaty je i povinnost správce zabezpečit, aby do konkursní podstaty nebyl přijímán majetek, jenž do ní nenáleží. V rozsudku ze dne 30. 7. 2009 sp. zn. 29 Cdo 1662/2007 pak Nejvyšší soud uzavřel, že pohledávkou za podstatou ve smyslu § 31 odst. 2 písm. b) zákona o konkursu a vyrovnání je pohledávka vzniklá třetí osobě vůči konkursní podstatě z titulu bezdůvodného obohacení vzniklého tím, že konkursní podstata v období od soupisu nemovitostí do jejich vyloučení, užívala nemovitosti, jež do ní podle následného rozsudku (o vyloučení nemovitostí z konkursní podstaty) nenáležely (bezdůvodné obohacení získané plněním z právního důvodu, který odpadl), k těmto závěrům se Nejvyšší soud přihlásil např. v důvodech rozsudku ze dne 28. 3. 2012 sp. zn. 29 Cdo 3793/2010 (uveřejněného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 97/2012). V rozsudku ze dne 25. 11. 2009 sp. zn. 29 Cdo 5394/2008 pak Nejvyšší soud vysvětlil, že pohledávkou za podstatou ve smyslu § 31 odst. 2 písm. b) zákona o konkursu a vyrovnání je pohledávka vzniklá tím, že věřitel po prohlášení konkursu na majetek dlužníka poskytl do konkursní podstaty peněžité plnění bez právního důvodu, k těmto závěrům se Nejvyšší soud dále přihlásil např. v rozsudku ze dne 31. 8. 2015 sp. zn. 29 Cdo 2515/2012 nebo v rozsudku ze dne 31. 8. 2018 sp. zn. 29 Cdo 4364/2016. V rozsudku ze dne 27. 6. 2018 sp. zn. 29 Cdo 4470/2015 Nejvyšší soud označil jako pohledávku za podstatou ve smyslu § 31 odst. 2 písm. b) zákona o konkursu a vyrovnání též pohledávku vzniklou tím, že konkursní podstata se po prohlášení konkursu na majetek dlužníka bezdůvodně obohatila v důsledku vnosu třetí osoby do majetku úpadce (tuto podstatu tvořícího); ústavní stížnost proti tomuto rozsudku odmítl Ústavní soud usnesením ze dne 30. 9. 2019 sp. zn. III. ÚS 2766/18. Nejvyšší soud dále vysvětlil, že od úpravy obsažené v zákoně o konkursu a vyrovnání se úprava obsažená v insolvenčním zákoně liší tím, že prostřednictvím § 169 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona se náhrada nákladů vynaložených na zhodnocení majetkové podstaty třetí osobou, která z toho důvodu má proti dlužníku pohledávku z bezdůvodného obohacení, považuje za pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou /a to bez zřetele k tomu, zda tímto mechanismem vznikla předmětná pohledávka před zahájením nebo po zahájení insolvenčního řízení, anebo (až) po rozhodnutí o úpadku dlužníka/. Z případů popsanych výše uvedenou judikaturou (k zákonu o konkursu a vyrovnání) by režimu § 169 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona tak podléhaly vnosy třetí osoby zhodnocující majetek náležející do majetkové podstaty ve smyslu závěrů obsažených v rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4470/2015. Plnění popsaná výše pak lze (za předpokladu, že pohledávka z titulu bezdůvodného obohacení takto vznikla po rozhodnutí o úpadku dlužníka) v insolvenčních řízeních uplatňovat jako pohledávku za majetkovou podstatou ve smyslu § 168 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona. Také pro poměry upravené insolvenčním zákonem totiž platí, že součástí řádné insolvenční správy dlužníkovu majetku (resp. majetkové podstaty, jež může být pojata širěji než dlužníkovým majetkem) je /stejně jako pro konkursní správu úpadcova majetku (majetku konkursu podstaty)/ v případě, že jde o osobu s dispozičními oprávněními /§ 229 odst. 3 písm. c) insolvenčního zákona/, i povinnost insolvenční správce zajistit, aby do majetkové podstaty nebyl přijímán majetek, jenž do ní nenáleží. Jinak řečeno, nejde-li o náklady vynaložené bez právního důvodu třetí osobou na zhodnocení majetkové podstaty /§ 169 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona/ je majetkový prospěch, který majetková podstata získala po rozhodnutí o úpadku dlužníka plněním třetí osoby bez právního důvodu, bezdůvodným obohacením (§ 2991 o. z.), jež v rámci řádné správy majetkové podstaty má být vydáno ochuzenému jako plnění na jeho pohledávku za majetkovou podstatou ve smyslu § 168 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona.

22. Promítnuto do poměrů projednávané věci to znamená, že plnila-li žalobkyně po rozhodnutí o úpadku za dlužnici na pohledávku jejího věřitele (uhradila pojišťovně za dlužnici dlužné pojistné z pojistné smlouvy uzavřené mezi dlužnicí a pojišťovnou), tj. plnila za dlužnici, co měla po právu plnit sama, pak žalobkyni vznikla za dlužnicí pohledávka z titulu bezdůvodného obohacení (§ 2991 o. z.), která je ve smyslu § 168 odst. 2 písm. b) I. Z. pohledávkou za majetkovou podstatou, která se uspokojuje v plné výši kdykoli po rozhodnutí o úpadku (§ 168 odst. 3 I. Z.).
23. V dané věci sice žalobkyně přihláškou pohledávky uplatnila tuto pohledávku „s podmínkou spočívající ve vyloučení jejího uspokojení jako pohledávky za majetkovou podstatou podle § 203a I. Z.“, což však není podmínka odkládací, ani podmínka rozvazovací (srov. například rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2015 sen. zn. 29 ICdo 62/2014, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 85/2015, a ze dne 30. 9. 2016 sp. zn. 29 Cdo 2982/2014), a proto odvolací soud dospěl k závěru, že pohledávka nebyla žalobkyní uplatněna jako pohledávka vázaná na podmínku ve smyslu § 173 odst. 3 I. Z.
24. Projednání žaloby pak podle odvolacího soudu nebrání ani skutečnost, že tato přihláška pohledávky byla v insolvenčním řízení přezkoumána a insolvenční správce tuto pohledávku uznal (popření pohledávky dlužnicí v důsledku přeměny reorganizace dlužnice v konkurs pozbylo právních účinků), neboť předmětem daného sporu je toliko posouzení toho, zda jde o pohledávku za majetkovou podstatou nebo pohledávku postavenou jí naroveň, tedy pohledávku se zvláštním právem přednosti, která se v insolvenčním řízení uplatňuje jiným způsobem (než přihláškou), a případný spor o to, zda taková pohledávka po právu vůbec existuje, případně v jaké výši, se vede na základě žaloby o splnění (zaplacení) podané věřitelem (žalobcem), který ji uplatňuje proti osobě s dispozičními oprávněními (žalovanému) u obecného soudu (§ 203 I. Z.). Jinými slovy předmětem sporu je výlučně posouzení (přednostního) pořadí pohledávky pro účely jejího uspokojení v insolvenčním řízení.
25. Odvolací námitku žalobkyně, že insolvenční soud nenařídil jednání (nebo neučinil novou výzvu podle § 115a o. s. ř.) poté, co vylovila souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání, avšak současně s tímto souhlasem doplnila žalobu tak, že předmětná platba nepředstavuje nárok pojišťovny na zaplacení pojistného, ale nárok z titulu práva na vydání bezdůvodného obohacení, jež vedlo ke zhodnocení majetkové podstaty dlužnice, neshledává důvodnou, neboť tímto žalobkyně pouze vysvětlila, z jakého důvodu považuje předmětnou pohledávku za pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, tedy uvedla právní důvody, nikoli nová skutková tvrzení. Za této situace odvolací soud dospěl k závěru, že insolvenční soud nepochybil, pokud rozhodl bez nařízení jednání, neboť k tomuto postupu byly splněny podmínky podle § 115 a o. s. ř., tedy insolvenční soud řízení nezatížil vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.
26. Pokud žalobkyně v odvolání současně navrhla „změnu“ žaloby tak, že se domáhá určení, že předmětná pohledávka je co do pořadí pohledávkou postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, a pro případ, že by soud takové rozhodnutí nevydal, domáhá se určení, že předmětná pohledávka je co do pořadí pohledávkou za majetkovou podstatou, pak nejde o změnu žaloby ve smyslu § 95 o. s. ř., neboť v tomto rozsahu není soud žalobkyní navrženým petitem, s ohledem na znění ustanovení § 203a I. Z., vázán.
27. Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek ve výroku I. podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil tak, že žalobě vyhověl (jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku).
28. Odvolací soud nově rozhodl o nákladech řízení před insolvenčním soudem podle § 224 odst. 2 o. s. ř. a současně rozhodl o nákladech odvolacího řízení podle § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že žádný

z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů, neboť žalobkyně byla v řízení před soudy obou stupňů sice procesně úspěšná, avšak podle § 202 odst. 1, věty první I. Z. ve sporu o pravost, výši nebo pořadí přihlášených pohledávek nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení proti insolvenčnímu správci. Označené ustanovení sice hovoří o „přihlášených“ pohledávkách, s přihlédnutím k pravidlu formulovaném v § 203a odst. 2 I. Z. je nicméně obdobně použitelným též ve sporu o pořadí pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky postavené jí na roveň (srov. citované rozhodnutí sen. zn. 29 ICdo 48/2020).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Olomouc 6. května 2021

JUDr. Ivana Wontrobová v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 10 rozhodl soudcem JUDr. Janou Hustedovou ve věci

žalobce Česká exportní banka a.s., IČO 63078333,
sídlem Vodičkova 34/701, 110 00, Praha 1,
zastoupen advokátem JUDr. Pavel Korman,
sídlem 28. října 1001/3, 110 00, Praha 1 - Staré Město

proti
žalovanému Mgr. Bc. David Vandrovec, IČO 69908664,
sídlem Kodaňská 1441/46, 101 00, Praha 10 – Vršovice
insolvenční správce dlužníka VÍTKOVICE POWER
ENGINEERING a.s.,
sídlem Ruská 1142/30, 703 00 Ostrava

o 120.000,- EUR – rozsudek pro uznání

takto :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 120 000,00 EUR.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 244 775,90 Kč, k rukám JUDr. Pavla Kormana.

Odůvodnění :

1. Žalobce se žalobou domáhal proti žalovanému zaplacení částky 120 000 EUR. Žalobu odůvodnil tak, že se jedná o žalobu dle § 203 odst. 4 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InsZ“), když má pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, vůči dlužníku, jehož je žalovaný insolvenčním správcem.

Dlužník uzavřel dne 30. 3. 2011 pojistnou smlouvu, na jejímž základě bylo dlužníkovi poskytnuto stavebně montážní pojištění pojistných rizik souvisejících s výstavbou uhelné elektrárny. Dne 29. 4. 2016 bylo proti dlužníkovi zahájeno insolvenční řízení a usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2016 č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-A62 byl zjištěn úpadek dlužníka. Žalobce dne 16. 9. 2016 informoval dlužníka o uhrazení částky ve výši 120 000 EUR a vystavil fakturu č. 1660010285 splatnou dne 14. 10. 2016. Dlužník požadovanou částku neuhradil. Následně žalobce uplatnil pohledávku u osoby s dispozičním oprávněním, avšak pohledávka nebyla zaplacená, a to ani přes zaslanou předžalobní upomínku.

2. Usnesením zdejšího soudu ze dne 17. 9. 2019 č. j. 16 C 159/2019-97 bylo řízení přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18 Icm 2730/2017. Následně bylo soudem rozhodnuto dne 20. 9. 2021, že se v řízení pokračuje, neboť výše uvedené řízení bylo pravomocně skončeno, rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 5. 2020 č. j. 18 Icm 2730/2017-26 byl Vrchním soudem v Olomouci rozsudkem ze dne 6. 5. 2021 č. j. 12 VSOL 37/2021-75 změněn tak, že pohledávka žalobce je co do pořadí pohledávkou za majetkovou podstatou.
3. Podáním ze dne 27. 10. 2021 žalovaný nárok žalobce uznal, avšak žaloba má být zamítnuta, neboť nelze pohledávku uspokojit. Podáním ze dne 26. 11. 2021 žalovaný pohledávku žalobce opakovaně uznal a vyjádřil nesouhlas s výší náhrady nákladů řízení.
4. Účastníci řízení na základě výzvy soudu svým postojem dali najevo souhlas s tím, aby soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání. Soud proto ve věci postupoval podle ustanovení § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“), dle kterého k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednávání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání souhlasí.
5. Dle ust. § 153a odst. 1 o.s.ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce. Protože v předmětné věci hmotné právo nevylučuje uzavření a schválení smíru mezi účastníky ohledně předmětu sporu (ust. § 99 odst. 1 o.s.ř.) a nárok uplatněný žalobou není v rozporu s žádnou kogentní občanskoprávní normou, a vzhledem k tomu, že žalovaný nárok uplatněný žalobcem vůči němu uznal, vzal soud tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech týkající se sporu za nesporná a na tomto základě, aniž by prováděl dokazování, rozhodl dle ustanovení § 153a odst. 1 o.s.ř. rozsudkem pro uznání.
6. Lhůta dle § 160 o.s.ř. stanovena nebyla, neboť soud postupoval dle § 203 odst. 5 InsZ, který stanoví, že po právní moci rozhodnutí o žalobě podle odstavce 4 určí lhůtu k uspokojení přisouzené pohledávky a jejího příslušenství svým rozhodnutím insolvenční soud; současně rozhodne, která část majetkové podstaty může být použita k uspokojení. Učiní tak jen na návrh oprávněné osoby nebo osoby s dispozičními oprávněními. Proti rozhodnutí podle věty první není odvolání přípustné.
7. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení sestávající ze zaplaceného soudního poplatku v částce 155 490 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 3 109 800 Kč sestávající z částky 20 740 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (převzetí, žaloba, vyjádření ze dne 9. 11. 2021) a z částky 10 370 Kč za jeden úkon právní služby uvedený v § 11 odst. 2 a. t. (předžalobní výzva) včetně čtyř paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 73 790 Kč ve výši 15 495,90 Kč, tj. celkem **244 775,90 Kč**. Soud má za to, že není na místě

použití ustanovení § 12 odst. 1 a. t., neboť žádný z úkonů právního zástupce žalobce nebyl mimořádně obtížný či časově náročný, cizího práva či jazyka rovněž nebylo použito. Soud nepřiznal odměnu za úkon uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou, neboť takový úkon nijak nesouvisí s řízením vedeným u zdejšího soudu, odměnu za úkon předžalobní upomínka soud zkrátí na polovinu v souladu s ust. § 11 odst. 2 písm. h) a. t. Dále soud nepřiznal odměnu za úkon oznámení o převzetí právního zastoupení, neboť ke změně právního zastoupení nedošlo z objektivních důvodů, nelze tak odměnu za tento úkon považovat za účelně vynaložený náklad. Soud rovněž nepřiznal odměnu za návrh na pokračování řízení ze dne 15. 9. 2021, neboť jej nelze podřadit pod žádný z úkonů dle § 11 odst. 1,2 a. t., soud průběh řízení vedeného u insolvenčního soudu sledoval, skončení řízení si byl vědom a v řízení by pokračoval i bez návrhu žalobce.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku se lze odvolat do 15 dnů od jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 10. U odvolání proti rozsudku pro uznání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání dle § 153a o.s.ř. (§ 205b o.s.ř.).

Nebude-li uložena povinnost splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na nařízení soudního výkonu rozhodnutí nebo návrhem na nařízení exekuce.

Praha 04. ledna 2022

JUDr. Jana Hustedová, v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Eichlerová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 03.02.2022, ve výroku I. právní moci dne 03.02.2022, ve výroku II. právní moci dne 03.02.2022 a je vykonatelné dne 08.02.2022. Připojení doložky provedla Ivana Pecková dne 07.02.2022.

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Krajský soud v Ostravě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 150642 / 2022 Ev. číslo: 17366b1b-5cb1-4071-9765-7868e1dc1d02
Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 1060582700
Věc: Návrh dle § 203 odst. 5 InsZ

Odesílatel:

ID schránky: itmmwe2 Typ datové schránky: PFO
Osoba: Pavel Korman - JUDr. Pavel Korman, advokát Adresa: Olivova 2096/4, 11000 Praha 1, CZ

Dodáno do DS dne: 13.07.2022 13:46:28 **Odesláno do DS dne:** 13.07.2022 13:46:28

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
Sp.zn. příjemce: KSOS 37 INS 10134 / 2016 Sp.zn. odesílatele:
Lhůta končí: K rukám: Ne
Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4

Sériové číslo certifikátu: 0158a72e Platnost: 21.02.2022 - 13.03.2023

Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK

Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 13.07.2022 13:46:28)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 13.07.2022 13:25:07

Datum a čas autom. ověření: 13.07.2022 13:55:46

Počet podaných příloh:2

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		zprava_1037561243_odeslana (1).zfo		Dokument je ve formátu, který není možné ověřit.								
					A							
2		Návrh dle § 203 odst. 5.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					

Čas ověření příloh: 13.07.2022 13:55:46 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaheno vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude

Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí

Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést

Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.